

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BIHOR
SECȚIA COMERCIALĂ

SENTINȚA Nr. 489/CA/2007

Ședința publică de la 20 noiembrie 2007

Completul compus din:

PREȘEDINTE:

JUDECĂTOR:

GREFIER:

Pe rol fiind pentru astăzi pronunțarea sentinței în soluționarea acțiunii formulate de reclamanta SC [redacted] SA cu sediul în Oradea, str. Rovine, nr. 10, ap. [redacted], județul Bihor, în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Oradea și Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Oradea ambele cu sediul în Oradea, str. D.Cantemir, nr.2 B, județul Bihor, având ca obiect anularea Deciziei nr. /15.03.2007, a raportului de Inspecție Fiscală nr. [redacted] din 26.04.2007, decizia de impunere nr. / [redacted].2007 și anularea Dispoziției nr. [redacted] 26.04.2007 privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală.

S-a făcut referatul cauzei învederându-se instanței că dezbaterile a avut loc în ședința publică din 20 noiembrie 2007 când s-a întocmit încheierea de ședință care face parte integrantă din prezenta sentință prin care instanța având nevoie de timp pentru deliberare a amânat pronunțarea cauzei pentru data de 20 noiembrie 2007, ora 16,00, când :

TRIBUNALUL
DELIBERAND:

Constată că, prin acțiunea înregistrată la Tribunalul Bihor la data de [redacted].2007, reclamanta S.C. [redacted] S.A. Oradea a chemat în judecată pe pârțile Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor și Administrația Finanțelor Publice a mun. Oradea, solicitând instanței ca prin hotărârea ce va pronunța:

- să anuleze decizia nr. / [redacted].03.2007 emisă de D.G.F.P. Bihor prin care a fost respinsă contestația în procedura administrativă prealabilă;
- să anuleze în parte raportul de inspecție fiscală din [redacted].2007 și anume să anuleze constatările și dispozițiile de la pct. 3.1.5.2.4 și 3.1.5.2.5 din raport, de diminuare TVA dedus de societate în luna

septembrie 2003 cu suma de 23.429 lei ROL (381 RON) privitor
 furnizorul SC H SRL - factura UMAAAA
 /20.09.2003 și de diminuare TVA dedus de societate în luna
 aprilie 2002 cu suma de 23.429 lei ROL (381 RON) privitor la
 furnizorul SC C SRL - factura PH ACB din
 16.04.2002, precum și obligarea la plata de dobânzi și penalități
 aferente acestor sume;

- să anuleze dispoziția emisă de organele de inspecție fiscală privind măsurile arătate mai sus.

Prin aceiași acțiune, reclamanta a formulat și un capăt de cerere distinct, în care a solicitat să se dispună suspendarea executării actelor administrative atacate, pînă la soluționarea acțiunii de contencios.

În motivarea acțiunii reclamanta arată că în derularea relațiilor comerciale a cumpărat mărfuri de la SC H SRL și SC C SRL cu facturile UMAAAA /20.09.2003 și PHACE /16.04.2002.

Cu ocazia controlului s-a susținut că cele două facturi nu apar înregistrate ca aparținînd SC H SRL și respectiv SC C SRL și pentru acest motiv s-a procedat la diminuarea TVA dedus de societate, cu plata de penalități și dobânzi pentru TVA de plată stabilită de inspecția fiscală.

Reclamanta consideră această măsură ca fiind nelegală deoarece a participat de bună credință la raporturi juridice, raporturi în care și-a îndeplinit atît obligațiile legale - de a solicita și a primi de la vînzători facturile fiscale și de a întocmi documente financiar contabile justificative și de a înregistra operațiunile în contabilitate, precum și obligația contractuală - de plată a prețului.

Susține că, în aceste condiții sunt incidente prevederile art.22, al.5, lit.a din legea 345/2002 în sensul că are dreptul la deducerea TVA achitată aferentă bunurilor ce i-au fost livrate.

Aceasta în condițiile în care cele două societăți furnizoare există, sunt înregistrate la autorități și funcționează (nu sunt firme fantomă, care să nu poată fi identificate).

Reclamanta mai arată că a accepta interpretarea dată prevederilor legale de către organele de control, ar însemna ca nici o societate comercială să nu mai desfășoare activități de comerț, pînă cînd nu ar desfășura în prealabil activități gen detectiv de investigații.

Pren întîmpinare pîrîta DGFP Bihor a cerut respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În motivele întîmpinării arată că, din verificările încrucișate efectuate la SC C SRL și SC H SRL a rezultat că cele două facturi nu au fost achiziționate de acești furnizori și prin urmare nu pot fi considerate documente legal emise și nu pot sta la baza exercitării dreptului de deducere a TVA înscrisă în acestea în sumă de 23.429 lei.

Mai arată că, documentele depuse în procedura administrativă de soluționare a contestației nu sunt în măsură să modifice constatările organelor de control și că, din corespondența cu SC H SRL din Constanța rezultă că aceasta firmă susține în continuare că nu a avut relații comerciale cu reclamanta, iar beneficiarul celor două CEC-uri invocate de reclamantă a fost SC P SRL și nu SC H SRL.

Din examinarea cauzei, instanța constată următoarele:

Prin raportul de inspecție fiscală nr. 13423/26.04.2007, cap. III, pct.3.1.5.2.4 și 3.1.5.2.5, organul de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice a mun. Oradea a constatat că reclamanta SC SA Oradea a dedus TVA în sumă de lei din factura fiscală PHACB /16.04.2002 emisă de SC SRL jud.Prahova și în sumă de lei din factura UMAAAA /20.09.2003 emisă de SAC SRL Constanța.

În urma răspunsurilor privind verificările efectuate la cei doi furnizori de motorină, s-a apreciat că facturile în cauză nu îndeplinesc condițiile legale pentru acordarea dreptului de deducere a TVA.

Astfel, conform constatărilor inspecțiilor fiscale la cei doi furnizori, organul de control a reținut că factura fiscală PH ACB /16.04.2002 nu aparține SC SRL, nu este înregistrată în baza de date a formularelor cu regim special și nu a fost ridicată de nici o firmă din județul Prahova, iar cu privire la factura UMAAAA /20.04.2003 a reținut că nu a fost achiziționată de SC H SRL și că reclamanta nu figurează ca și client în baza de date a SC Holding SRL.

În baza celor constatate, s-a emis dispoziția nr. /26.04.2007 de măsuri obligatorii pentru înregistrare în contabilitate a obligațiilor stabilite de inspecția fiscală și decizia de impunere nr. /26.04.2007, prin care, în urma diminuării TVA dedusă de reclamantă cu suma de lei (lei + lei), s-a stabilit că suma de lei este de plată în sarcina reclamantei, împreună cu majorările/dobânzile aferente în sumă totală de lei și penalitățile de întârziere aferente în sumă de lei.

Prin decizia nr. /15.08.2007 pârta DGFP a respins contestația formulată de reclamantă în procedura administrativă, menținând ca legale și temeinice actele inspecției fiscale.

Instanța reține că actele administrativ fiscale atacate sunt nelegale în ceea ce privește neacordarea dreptului de deducere a TVA din facturile sus arătate, pentru considerentele ce se expun în continuare.

Art.19 din O.U.G. 17/2000 și art.24 din Legea 345/2002, în vigoare la data realizării operațiunilor impozabile din litigiu, au prevăzut că, pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoare adăugată, contribuabilul trebuie să justifice suma taxei prin documente întocmite conform legii.

Prin urmare, pentru a fi considerate legale, facturile fiscale primite de furnizori trebuie să conțină toate elementele prevăzute de dispozițiile legale vigoare la data efectuării operațiunilor.

Cele două facturi din litigiu au cuprins toate elementele și informațiile necesare pentru a fi considerate documente justificative legale, astfel cum erau prevăzute la acea dată de Legea contabilității nr.82/1991 și de normele de aplicare emise de Ministerul Finanțelor.

De fapt, inspecția fiscală nu reține nelegalitatea celor două facturi sub aspectul că acestea nu ar fi cuprins toate informațiile și elementele prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data la care s-a efectuat deducerea TVA.

Totodată, se constată că reclamanta a dovedit realitatea operațiunilor cuprinse în cele două facturi deoarece a achitat celor doi furnizori prețul mărfurilor purtătoare de TVA, inclusiv TVA facturat.

Astfel, prin factura fiscală UMAAAA din 20.09.2003, furnizorul SC 2 x 1 H SRL Constanța a facturat motorină în valoare de lei, din care TVA în sumă de lei (ROL), iar reclamanta a achitat integral prețul cu TVA în favoarea vânzătoarei SC 2 x 1 Holding SRL cu fila CEC seria BA nr. din data de 06.10.2003 (lei) și cu fila CEC seria BA nr. /06.10.2003 (lei) – fila 43,44 din dosar.

Faptul că aceste file CEC au fost girate de către SC 2 x 1 H SRL în favoarea SC P SRL, care la rândul ei le-a girat către SC P SRL (aceasta din urmă încasând contravaloarea CEC-urilor), nu justifică susținerea pârteii DGFP Bihor că beneficiarul celor două CEC-uri nu ar fi fost SC 2 x 1 H SRL.

Cele două CEC-uri au fost emise pentru stingerea obligației de plată față de beneficiarul menționat în acestea, transmiterea ulterioară prin gir făcându-se tocmai de către beneficiarul SC 2 x 1 H SRL, cum rezultă din mențiunile făcute în acest sens pe filele CEC.

Prin factura fiscală PH ACB /16.04.2002, furnizorul SC C SRL Blejoi jud. Prahova, a facturat în total suma de lei, care cuprinde prețul motorinei în sumă de lei și TVA aferentă acesteia lei (ROL).

Reclamanta a plătit pentru această factură, către SC C SRL, suma de lei, cu ordinele de plată nr. /25.04.2002 și /26.04.2002 și cu chitanțele nr. /19.04.2002, /20.04.2002, /21.04.2002 și /22.04.2002 (filele 50-53).

Totodată, reclamanta a mai invocat, pentru a justifica plata aceleiași facturi emise de SC C SRL, un număr de 3 file CEC trase asupra băncii, în valoare totală de lei, CEC-urile fiind menționate cu serie-număr, valoare și ca fiind emise pentru SC C SRL în extrasele de cont din 09.05.2002, 10.05.2002 și 13.05.2002 emise de Banca Transilvania – Sucursala Oradea (filele 54-56).

Fiind astfel demonstrată realitatea operațiunilor comerciale cu cei doi furnizori, împrejurarea că aceștia nu și-au înregistrat facturile în contabilitate, sau că formularele facturilor emise nu au fost legal procurate, nu justifică neacordarea dreptului de deducere a TVA plătită de cumpărătorul produselor, acesta participând de bună credință în relația comercială și neputându-se reține nici o culpă în sarcina sa.

În această situație, dacă facturile emise nu ar fi fost înregistrate în contabilitate de către emitenți sau nu ar fi procurate pe căile legale, faptele culpabile pote fi imputate doar acestora.

De altfel, în mod obiectiv, cumpărătorul nu are posibilitatea legală de a verifica aceste aspecte în momentul emiterii facturilor de către furnizori.

Pentru considerentele arătate, instanța apreciază că reclamanta în mod legal a dedus TVA achitată aferentă bunurilor ce i-au fost livrate cu cele două facturi, fiind nelegală decizia organelor fiscale de diminuare a TVA cu suma totală de 23.28 lei și de stabilire a obligației de plată suplimentare în această sumă și cu accesoriile aferente.

Așa fiind, acțiunea se găsește întemeiată și urmează a fi admisă.

În temeiul art.18, al.1 din Legea 554/2004, instanța va dispune anularea în întregime a deciziei nr. /15.08.2007 emisă în soluționarea contestației de către DGFP Bihor și anularea în parte a raportului de inspecție fiscală nr. /26.04.2007, deciziei de impunere nr. /26.04.2007 și a dispoziției nr. /26.04.2007 – toate emise de Administrația Finanțelor Publice a mun. Oradea – privind obligațiile de plată a sumelor de 23.28 lei TVA, 26398 lei majorări/dobânzi și 872 lei penalități aferente.

În temeiul art.274 din c.pr.civil, pârțile aflate în culpă procesuală vor fi obligate la plata cheltuielilor de judecată în favoarea reclamantei, în sumă de 1504 lei, reprezentând onorariu avocat și taxă de timbru.

Cererea de suspendare a executării, formulată prin acțiune, a fost soluționată prin încheierea nr. /CA/20.10.2007 (fila 30).

Cererea formulată de reclamantă în concluziile de fond, pentru restituirea cauțiunii depuse în cererea de suspendare, va putea fi soluționată, în condițiile art.723/1, al.3 din c.pr.civil, după rămânerea irevocabilă a hotărârii de fond.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de reclamanta S.C. Petrol S.A. din Oradea str. nr. 0, ap. în contradictoriu cu pârțile D.G.F.P. Bihor și Administrația Finanțelor Publice a mun. Oradea, ambele din Oradea str. D. Cantemir nr.2/B și în consecință:

Anulează în întregime decizia nr. /15.08.2007 emisă de pîrîta D.G.F.P. Bihor și anulează în parte raportul de inspecție fiscală nr. /26.04.2007, decizia de impunere nr. /26.04.2007 și dispoziția nr. /26.04.2007 – emise de pîrîta Administrația Finanțelor Publice a mun. Oradea – privind obligația de plată a sumelor de lei taxă pe valoare adăugată, lei majorări și dobînzii aferente și lei penalități de întîrziere aferente.

Obligă pe pîrîte să plătească reclamantei suma de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică azi 2007.

PREȘEDINTE

JUDECĂTOR

GREFIER

Red.jud.

Dact.

Ex.5/ .2007

- se comunică cu:

SC SA Oradea, DGFP Bihor-Oradea,
AFP Oradea